

Ljubljanski, niso prejeli nobenega vabila. Odbor se je izvolil brez ozira na drugo stranko.

Tako je bilo to društvo precej po svojem postanku jednostransko. Še bolj pa kaže jednostranost njegovo dosedanje delovanje, iz katerega je vidno, da se dejansko in odločno ravna po neresničnem geslu, da je pri nas na Kranjskem vera v nevarnosti. V tem smislu je začelo svoje agitacije pri državnih in potem spet pri Ljubljanskih mestnih volitvah, in to s tolikim ognjem, da je hotelo izkušene, zaslužne, v vsakem oziru poštene narodnjake izpodriniti z novimi možmi, ki za vero niso boljši, za druge reči pa mnogi očitno slabejši. Koliko razburjenosti, koliko pravične jeze je provzročilo to ravnanje, ni treba tukaj razkladati. Vsem nam je še v živem spominu. Ob enem se je pa društvo pri tem pokazalo v tako nevljavni svetlobi, da ni misliti, da bi se pod njegovo sedanje zastavo kdaj spet začelo skupno narodno delo. Nasprotno. Tega društva ravnanje je šele dosedanjo narodno stranko popolnoma in dejansko razklalo v dva politična tabora, ki si napovedujeta za prihodnost vojsko brez vsega prizanašanja. Narodna disciplina pa pojdi z Bogom! O nasledkih tacega položaja drugi pot.

Politični pregled.

Domače dežele.

Grofu Taaffeju se obrnilo zdravje odločno na bolje ter bode v kratkem času popolnoma okreval.

Državni zbor je definitivno sklican na 8. dan oktobra t. l. in je uže objavljen dnevni red prve seje. Najvažnejša naloga v prihodnjem državnozbornem zborovanju bo rešitev državnega proračuna, ki se bo takoj predložil v posvetovanje državnemu zboru in ne bode dotični odsek s svojim posvetovanjem o njem več zgubil toliko časa.

Uže v prihodnjem državnozbornem zasedanju bode baje odločeno, na kako pot se misli kreniti glede notranje politike. Velik in važen pomen ima baje v tem pogledu cesarjevo potovanje na Češko.

Časopisi poročajo, da je izrazil cesar nasproti Praškemu županu dr. Šolcu svojo nezadovoljnost glede demonstracij, katere so se godile pri vzprejemu tujih gostov. Cesar je baje rekel, da so bile demonstracije nepatrijotične, da so ga nemilo dirnole ter da se nadeje, da se ne bodo več ponavljale. Sicer je pa navdušenje, s katerim ga pozdravljajo povsod, koder hodi in kamor se prikaže — nadejemo se — preljubljenega vladarja popolnoma uverilo, da mu je češki narod popolnoma hudan in da je njegova zvestoba neomahljiva, ter da je nemškožidovsko časopisje globoko žalilo narod češki s svojimi raznimi sumničenji.

Vsi, tudi nam Slovanom neprijazni listi pravijo, da je posneti iz vseh ogovorov cesarjevih, posebno pa iz onih do razstavnega odbora in do avtonomnih zastopitev, da želi miru med narodnistima na Češkem, ker je odvisno od njega blagostanje češkega kraljestva in tudi

cele države. O tem ne dvomi pač nobeden, in ni to tudi nič novega. Mi Slovenci bi tak mir, ki bi zadovoljil obe narodnosti na Češkem, pozdravili z največim veseljem, kajti predobro čutimo in vemo, kako važnega pomena bi bil tak na pravičoi podlogi skleneni mir na Češkem tudi za nas. Zato pa iskreno želimo, da bi cesarjeva navzočnost, njega enakomerna ljubezen do vseh narodov našega cesarstva prešinila srca vseh, kateri imajo v tem pogledu odločilno besedo, ker na ta način le bi bila storjena največa usluga naši ljubljeni Avstriji.

Ogrski list „Pester Lloyd“, ki je navadno dobro poučen, pisal je pred nekoliko dnevi, da so pri zadnjih splošnih ministerskih konferencijah na Dunaji sklenili, pomnožiti število stalnih vojakov. Kakor poroča ta list, je Avstrija edina država, katera ni v zadnjih dvajsetih letih pomnižila števila stalnih vojakov po razmerji pomnožitve svojega prebivalstva.

Spet nova stranka. Te dni je bil v Pragi shod češko-moravsko-šleskih kmetov, na katerem so med drugim sklenili delati na to, da bodo združene Češka, Moravska in Šleska v eno celoto ter da se krona naš cesar na podlogi češkega prava za kralja češkega. Ta stranka se bode baje imenovala „Hospodarska stranka“.

Vnanje države.

Nemška. — Državni kancler Caprivi je izjavil v govoru v Osnabrücku, da nobena vlada ne želi rušiti miru in provzročiti evropske vojne. Najnovejša približanja držav ne dajo povoda kaki bojazni, temveč so le še bolj utrdila uže poprej obstoječe evropsko ravnotežje. Nemški listi pa niso popolnoma tega mnenja.

Italija. — Ministerski predsednik Rudini je prišel dne 29. septembra v Monzo ter je bil prisoten pri vzprejemu rumunskega kralja, katerega je vzprejel italijanski kralj. Sv. oče papež je bral ta dan v cerkvi sv. Petra v Rimu sv. mašo za vse zunanje in italijanske romarje. Bilo je zbranih v baziliki nad 60.000 oseb.

Francoski list „Temps“, pišoč o potovanju našega cesarja po Češkem, pravi, da je to potovanje združilo obe narodnosti v enakih čutih lojalnosti ter pokazalo, kako mogočno vpliva vladarjva oseba na vzajemnost različnih avstrijskih narodnosti.

Turška. — Še pred malo dnevi je bilo vse evropsko časopisje polno vznemirjajočih poročil, člankov, brzojavk in izmišljenih pogovorov z raznimi diplomati, kot bi bila vojska uže pred durmi. Med drugimi rečmi, ki bi značile nekak casus belli, govorilo se je tudi o nekem dogovoru med Rusijo in Turčijo glede Dardanelske morske ožine, vsled katerega bi bila Turčija Rusiji dovolila prehod vojnih in drugih ladij. Posebno je bilo angleško časopisje vznemirjeno ter je poudarjalo, da treba, da vse ostale vlasti postopajo proti takemu dogovoru, kateri ruši obstoječo mejnarodno pogodbo v tem pogledu. Šele minoli teden se je pa zvedelo vsled okrožnice turške vlade do svojih zastopnikov pri tujih vlastih,